

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7105233644
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7105233644.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senát zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: F. D. V., J. X.X.XXXX, trvale bytom v H., Z. X, zastúpenej JUDr. Radkom Timkaničom, advokátom so sídlom v Košiciach, Jakobyho 19, proti žalovanej: Univerzitná nemocnica - Nemocnica svätého Michala, a.s., si sídlom v Bratislave, Satinského I.7770/1, IČO: 44 570 783, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 17. januára 2020 sp.zn. 34C/137/2005

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 17. januára 2020 č.k. 34C/137/2005-673 okrem výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobkyňa má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa zo dňa 17. januára 2020 č.k. 34C/137/2005-673 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 410,78 Eur titulom bolestného a sumu 2.688,72 Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 587,70 Eur titulom náhrady inej škody do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalobkyňi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť trovy štátu vo výške 1.121,84 Eur na účet Okresného súdu Košice I do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 184,- Eur na účet Okresného súdu Košice I do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa od žalovanej (pôvodne od právnej predchodkyne žalovanej -Letecká vojenská nemocnica a.s.) zaplata 2.017.732,-Sk (66.976,43 €) s odôvodnením, že v dôsledku zdravotnej starostlivosti poskytnutej zo strany žalovanej došlo u nej k poškodeniu zdravia, pričom medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanou a poškodením zdravia existuje príčinná súvislosť. Za účelom ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bol vystavený posudok zo dňa 19.9.2005 vypracovaný S. Q. Y., lekárom Kliniky úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnici L.Pasteura v Košiciach, kde jej bolo priznaných 96,25 bodu za bolestné a 225 bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia. Poukázala na bolesti, ktorými trpela, ako aj na to akým spôsobom poškodenie zdravia zasiahlo jej rodinu a jej profesný život. Na základe uvedeného si uplatnila

náhradu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia spolu vo výške 2.000.000,-Sk (66.387,84 €), čo predstavuje 103,76 násobok sumy zodpovedajúcej bodovému ohodnoteniu a náhradu účelných nákladov spojených s liečením vo výške 17.732,-Sk (588,60 €). Na výzvu súdu žalobkyňa špecifikovala svoje nároky uplatnené žalobou tak, že titulom bolestného žiada priznať náhradu vo výške 400.000,-Sk (13.277,57 €), titulom sťaženia spoločenského uplatnenia náhradu vo výške 1.600.000,-Sk (53.110,27 €) a náhradu účelných nákladov spojených s liečením vo výške 17.732,-Sk (588,60 €). Pri stanovení bodovej hodnoty vychádzala z posudku zo dňa 19.9.2005, t.j. 96,25 bodov za bolestné a 225 bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom vychádzala z hodnoty za 1 bod vo výške 60 slovenských korún, teda náhrada bolestného činila 5.775,-Sk (191,70 €), kde požadovala 69,26 násobné zvýšenie náhrady bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia činilo 13.500,-Sk (448,12 €), kde požadovala 118,52 násobné zvýšenie. Zároveň predložila špecifikáciu účelných nákladov spojených s liečením vo výške 17.732,- Sk (588,60 Eur), dňa 12.12 uhradila poplatok - LVN, kožné, 20,- Sk, dňa 12.12 uhradila Dithiaden, Belogent, Hirudoid vo výške 196,50 Sk, dňa 29.12 uhradila poplatok - LVN, chirurgia vo výške 20,- Sk, dňa 30.12. uhradila Augmentin, Tramal vo výške 263,- Sk, dňa 1.1. uhradila MUDr. Vargovej sumu 20,- Sk, dňa 3.1. uhradila poplatok KÚCH vo výške 20,- Sk, dňa 5.1. uhradila Amoksiklav, Ansilan vo výške 161,- Sk, dňa 20.1. uhradila Traumeel S - na odporúčanie lekára vo výške 199,-Sk, dňa 20.1 uhradila Megacéčko - na lepšie hojenie rany vo výške 250,- Sk, dňa 20.1 uhradila nemocnici poplatok za pobyt vo výške 700,- Sk, dňa 20.1 uhradila vitamín E vo výške 120, Sk, dňa 20.1 uhradila Imunoglukán na podporu imunity vo výške 170,- Sk, dňa 27.1 uhradila poštovné vo veci žiadosti o odklad skúšok 27,- Sk, dňa 6.2 uhradila Ansilan vo výške 223,- Sk, dňa 9.2. uhradila poplatok LVN kožné 20,- Sk, dňa 12.2. uhradila poplatok - LVN neurológia 20,- Sk, dňa 12.2. uhradila Dorsiflex vo výške 39,50,- Sk, dňa 25.2. uhradila Hypnogen, Ludiomil, Diazepam vo výške 185,50,- Sk, dňa 8.3. uhradila Ludiomil vo výške 117,- Sk, dňa 31.3. uhradila Ludiomil vo výške 40,- Sk, dňa 22.4. uhradila Algifen vo výške 40,- Sk, dňa 22.4. uhradila Hirudoid, Algifen vo výške 299,50 Sk, dňa 29.4 uhradila Ludiomil vo výške 191,- Sk, dňa 10.5 uhradila Voltaren vo výške 51,-Sk, dňa 20.8 uhradila Yellon vo výške 47,- Sk, dňa 25.8 uhradila MUDr. Bodnárovi v súvislosti s rehabilitáciou sumu 20,-Sk, dňa 25.8. uhradila Lioton, Yellon vo výške 370,- Sk, dňa 2.9. uhradila Nemocnici Šaca za rehabilitáciu sumu 20,- Sk, dňa 7.9. uhradila Xeragel vo výške 930,50 Sk, dňa 13.9 uhradila Ibalgin, Yellon vo výške 298,- Sk, dňa 26.10 uhradila Novalgin, Fastum gel vo výške 116,50,- Sk, 25.2 strata na zárobku 11 636,- Sk, dňa 25.7 uhradila Fastum gel Diclofenac vo výške 300,- Sk, dňa 23.8. uhradila poplatok za bodové ohodnotenie FN LP vo výške 400,- Sk, dňa 26.9 uhradila poplatok za EMG 20,- Sk.

3. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci po tom, ako bol uznesením zo dňa 27.2.2019 č.k. 6Co/72/2018 - 561 zrušený jeho skorší rozsudok zo dňa 22.11.2017 č.k. 34C/137/2005 - 473 (okrem výroku III., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol) a vec mu bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodom zrušenia bolo nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k sadzbám bodového hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, keď súd prvej inštancie nevysvetlil svoje úvahy, na základe ktorých sa priklonil práve k znaleckému posudku vypracovanému znaleckou organizáciou forensic.sk, ktorá dospela k inému bodovému hodnoteniu k akému dospeli znalci v znaleckom posudku č. 1/2010 S.. V. S., K.. a posudku č. 8/2011 S.. A. Y.. Podobne vo vzťahu k stanoveniu 30 % zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia súd prvej inštancie v odôvodnení zameral svoje úvahy na zdôvodnenie prečo nepovažoval žalobkyňou požadované zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia za primerané (118,52 násobné zvýšenie), ale dostatočným spôsobom nezrejmil dôvody, pre ktoré považoval za primerané 30 % zvýšenie a niektoré skutočnosti uvedené v odôvodnení rozhodnutia pôsobili rozporne.

4. Po vrátení veci Okresný súd uznesením zo dňa 25.11.2019 vydaným pod č.k. 34C/137/2005 - 656 rozhodol o pokračovaní v spore na strane žalovanej s právnym nástupcom žalovanej Univerzitná nemocnica - Nemocnica svätého Michala, a.s. z dôvodu zániku žalovanej Letecká vojenská nemocnica a.s., ktorá skutočnosť bola v spore preukázaná Výpismi z Obchodného registra. Uznesenie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.11.2019.

5. Právne vec posúdil podľa ust. § 421a ods. 1,2, § 444 OZ, spolu s § 1, § 2 ods. 1, § 4 ods. 1, § 5 ods. 2, § 6 ods. 1,2, § 7 ods.1,2,3 a prílohy vyhlášky č. 32/1965 Zb. Ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti, Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a ústrednej rady odborov o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia platnej a účinnej do 31.7.2004, spolu s § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom

poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní a Čl. 40 Ústavy SR a § 1, § 2 ods. 1, 2., § 4, § 6 ods. 1 veta prvá, § 6 ods. 2, § 13 ods. 1, § 26 ods. 1 písm. a/, § 55 ods. 1 zákona č. 277/1994 Z.z. o zdravotnej starostlivosti v znení účinnom do 30.4.2004, ako aj podľa článku 1, článku 3 bod 1, článku 4 bod 1, 2, 3, 4, článku 7 bod 2 Charty práv pacienta v Slovenskej republike.

6. V prvom rade považoval potrebné v danom prípade ustáliť, či žalovaná nesie podľa príslušných ustanovení (§ 421a Obč. zák.) zodpovednosť za škodu spôsobenú na zdraví žalobkyne, resp. či sú u nej naplnené všetky zákonné predpoklady pre vznik takejto zodpovednosti. Súd vychádzal z úvahy, že zodpovednosť za škodu podľa § 421 aj podľa § 421a je objektívna. Na rozdiel od ust. § 421 v prípade zodpovednosti za škodu podľa § 421a ide o absolútnu objektívnu zodpovednosť, to znamená, že zákon nepripúšťa žiaden liberačný dôvod. Vyplýva to z druhej vety odseku 1, podľa ktorej tejto zodpovednosti sa zodpovednostný subjekt nemôže zbaviť.

7. Vychádzajúc z toho, že predpokladom nároku žalobkyne je zistenie, že sa u žalobkyne vyvinula nekróza kože a podkožia v príčinnej súvislosti s aplikáciou lieku Almiraal v zdravotníckom zariadení žalovanej, súd konštatoval, že o objektívnu zodpovednosť zdravotníckeho zariadenia, teda žalovanej, ide vtedy, ak k ochoreniu žalobkyne došlo v dôsledku aplikácie Almiraalu injekčným spôsobom pri lekárskom zákroku, pričom nie je dôležité, či zákrok bol urobený v tom čase lege artis, ale dôležité je iba to, či v dôsledku tohto zákroku došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne. V tejto súvislosti súd tiež zdôraznil, že na založenie zodpovednosti žalovanej v súlade s ust. § 421a Občianskeho zákonníka a pre záver, či má škoda pôvod v povahe použitého prístroja či veci, nie je významné, či ide o dôsledky rizika, ktoré je s použitím takéhoto prístroja, či veci spojené. Nie je rozhodujúce, či škodlivé účinky (nežiaduce účinky) ich použitia sú známe alebo či ku škode dochádza len výnimočne. Pri osobitnom druhu zodpovednosti za škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prístroja alebo inej veci, ktoré sa pri plnení záväzku použili, nie sú možné liberačné dôvody, preto sa súd postupom žalovanej pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti ani nemá zaoberať, aj keď zo znaleckých posudkov vyplynulo, že poskytnutie zdravotnej starostlivosti zo strany žalovanej bolo v súlade s poznatkami lekárskej vedy v čase poskytnutia zdravotnej starostlivosti, a že táto bola poskytnutá lege artis.

8. Súd pri preukazovaní príčinnej súvislosti medzi ochorením žalobkyne a použitím prístroja žalovanej (aplikácia injekcie Almiraal) vychádzal z výsledkov znaleckého dokazovania, z ktorých je zrejmé, že medzi podaním lieku Almiraal a poškodením zdravia žalobkyne je príčinná súvislosť (čl. 142, čl. 205 spisu).

9. K námietke žalovanej, že žalobkyňa nedala svoj súhlas na liečbu liekom Hydrocortison, čím sama prispela k negatívnym následkom, ktoré sa u nej prejavili, súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že k nežiaducej reakcii u žalobkyne došlo dňa 11.12.2003 pri podaní v poradí druhej injekcie Almiraal pred rannou vizitou, pričom žalobkyňa bola pri zaznamenaní reakcie po podaní lieku ordinovaná liečba Dithiadenom a lokálne Burrowovou masťou a studenými obkladmi na postihnuté miesto. Až následne pri večernej vizite z dôvodu zväčšenia lokálneho rozsahu reakcie na podaný liek Almiraal, bol žalovanej ordinovaný Hydrocortison 100 mg. intravenózne, ktorú mala podľa tvrdení žalovanej žalobkyňa odmietnuť. Aj v tomto prípade žalobkyňa poukázala na to, že nebola vôbec informovaná, aký liek jej idú aplikovať a uviedla, že „sestrička mi len oznámila, že mi pichnú injekciu“. Ani v znaleckých posudkoch v nálezovej časti týkajúcich sa výpisov zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne sa nenachádza zmienka o tom, že by zdravotnícky personál predpísaným spôsobom poučil žalobkyňu o možných nežiaducich účinkoch aplikovaných liekov, resp. že by bola poučená o tom, že na zmiernenie príznakov jej bude podaný Hydrocortison 100 mg. Takýto dôkaz neprodukovala v spore ani žalovaná. Ak podľa čl. 4 body 1., 2., 3. a 4. Charty práv pacienta v Slovenskej republike informovaný súhlas pacienta je podmienkou každého vyšetrovacieho a liečebného výkonu, tak v tomto prípade možno konštatovať, že došlo k porušeniu práv žalobkyne byť zrozumiteľným spôsobom informovaná o svojom zdravotnom stave a potrebných zdravotných výkonoch.

10. Čo sa týka bodového hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyňa predložila súdu ako prílohu žaloby Posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 19.9.2005, vypracovaný S.. Q. Y., lekárom Kliniky úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach a S.. Y.. S., zástupcom prednostu kliniky. V uvedenom posudku bolo žalobkyňi priznaných spolu 96,25 bodu titulom bolestného a 225 bodov titulom sťaženia spoločenského uplatnenia: bolestné

položka 239 - operácia dňa 9.1.2004 - 35 bodov, zvýšených o 1 t.j. 17,5 bodu
položka 239 - operácia dňa 14.1.2004 - 26,25 bodov, zvýšených o 1 t.j. 17,5 bodu
sťaženie spoločenského uplatnenia
položka 254 - ťažkosti po ťažkom zranení - 150 bodov
položka 431e - koloidná jazva v ľavej sedacej oblasti - 1 50 bodov
položka 426a - poúrazová atrofia svalstva - 1 25 bodov.

11. V spore súdom ustanovení znalci S.. V. S., K.. v znaleckom posudku č.1/2010 a S.. A. Y. v kontrolnom znaleckom posudku č.8/2011 sťaženie spoločenského uplatnenia:
zhodne dospeli k celkovej hodnote odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia celkovo 175 bodov nasledovne:

položka 254 - ťažkosti po ťažkom zranení - 150 bodov
položka 426a - poúrazová atrofia svalstva - 1 25 bodov.

bolestné:

S.. V. S., K.. v znaleckom posudku č.1/2010 však dospel k celkovej hodnote odškodnenia za bolestné 91,875 bodov a to nasledovne:

položka 239 - operácia dňa 9.1.2004 - 35 bodov, zvýšených o 1 t.j. 17,5 bodu
položka 239 - operácia dňa 14.1.2004 - 26,25 bodov, zvýšených o 13,125 bodu.

S.. A. Y. v kontrolnom znaleckom posudku č.8/2011 dospel k celkovej hodnote odškodnenia za bolestné 114,76 bodov nasledovne:

položka 238 incízia sedacej časti - 15 bodov, zvýšených o 7,5 bodu
položka 239 - operácia dňa 9.1.2004 - 35 bodov, zvýšených o 1 t.j. 17,5 bodu
položka 239 - operácia dňa 14.1.2004 - 26,25 bodov, zvýšených o 13,125 bodu.

12. Podľa znaleckého posudku znaleckej organizácie forensic.sk návrh hodnotenia bolestného za poškodenie zdravia spracovaný podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. je 188,75 bodov (bodové hodnotenie navýšené aj o položku 243 c - nekroza kože a podkožia ľavej gluteálnej oblasti o 110 bodov), položka 239 rozsiahlejšia incízia 26,25 bodov a položka 239 rozsiahlejšia incízia 52,5 bodov a v prípade návrhu hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, spracovaného podľa vyhlášky č.32/1965 Zb. dospeli k celkovej hodnote 275 bodov (navýšenie o položku 252 - vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy 50 bodov, položka č. 431c - keloidné jazvy po poraneniach, popáleninách alebo po operačných zákrokoch podľa lokalizácie u ženy v rozsahu 30 cm² až 250 cm² povrchu tela - 50 bodov), položka č. 254 ťažkosti po ťažkých zraneniach 150 bodov a položka č. 426a poúrazová atrofia 25 bodov.

13. Vzhľadom na rozdielne položky uvádzané znalcami v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckých posudkoch súd vo svojom rozhodnutí nevychádzal len z ich porovnania, ale hodnotil ich v spojení s predloženými lekáorskými správami a priloženou fotodokumentáciou nachádzajúcou sa v spise a výpoveďami svedkov.

14. Konštatoval, že všetky znalecké posudky v prípade hodnotenia bolestného uvádzali položku 239 prvotné operačné ošetrenie rany, položku 239 druhotné operačné ošetrenia rany. V tomto prípade však súd zohľadnil aj položku 243c, ktorú uvádzala znalecká organizácia forensic.sk za diagnózu nekroza kože a podkožia ľavej gluteálnej oblasti (11 - 90 cm²) - 110 bodov, ktorá vyplýva z lekáorských správ predložených žalobkyňou, výpovede svedkyne S.. D. I. ošetrujúcej lekárky žalobkyne, ktorá vo svojej výpovedi dňa 9.10.2017 uviedla, že v čase po podaní injekcie Almiraal zamestnankyňou právnej predchodkyne žalovanej, videla obrovskú nekrozu, ktorá bola povlečená zápalom, ktorú možno badať v prípade dekubitov u starších ľudí, ale po injekcii takýto stav ešte za 54 rokov nevidela. V jednej fáze mala dokonca obavy, či u žalobkyne nedôjde k sepse. Vznik nekrozy potvrdil aj vo svojom znaleckom posudku S.. V. S., K.. (čl. 139 spisu) ako dôsledok Nicolau syndrómu, ktorý vznikol u žalobkyne. Na základe uvedeného súd zohľadnil aj položku 243 c - nekroza kože a podkožia ľavej gluteálnej oblasti - 110 bodov, ktorá diagnóza u žalobkyne objektívne vznikla ako následok aplikácie injekcie Almiraal.

15. Čo sa týka hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia znalci zhodne uvádzali položku 254 ťažkosti po ťažkom zranení a položku 426a poúrazová atrofia svalstva v 1. sedacej oblasti, znalci S.. Q. Y., S.. Y.. S. a znalecká organizácia forensic.sk uvádzali aj položku 431c keloidná jazva v ľavej sedacej oblasti.

16. Súd sa v konaní priklonil k sadzbám bodového hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne, ktoré predložili vo svojom Posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia S.. Q. Y. M. S.. Y.. S. s tým, že v rámci bolestného priznal už z vyššie uvedených dôvodov položku 243c nekrózu kože - 110 bodov a v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia položku 431c keloidné jazvy 50 bodov.

17. Výška náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je upravená v ust. § 7 ods.1 a ods. 2 Vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (za 1 bod 60,- Sk).

18. V danom prípade titulom bolestného priznal žalobkyni v súlade s Posudkom S.. Q. Y. M. S.. Y.. S. podľa položky 239 - operácia 9.1.2004 35 bodov, zvýšených o 17,5 bodov a položky 239 operácia 14.1.2004 26,25 bodov, zvýšených o 17,5 bodov a navyše položku 243c - nekróza kože 110 bodov, spolu 206,25 bodov x 60,- Sk, t.j. 12.375,- Sk (410,78 Eur). Titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v súlade s Posudkom S.. Q. Y.M. M. S.. Y.. S. podľa položky 254 - ťažkosti po ťažkom zranení 150 bodov, položka 431c - keloidná jazva 50 bodov a položka 426a púrazová atrofia 25 bodov, spolu 225 bodov x 60,- Sk, t.j. 13.500,- Sk (448,12 Eur).

19. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania súd konštatoval, že v rámci liečebného procesu sa nevyskytli u žalobkyne podľa znaleckých posudkov žiadne mimoriadne okolnosti a bolesti, ktoré žalobkyňa prežívala a boli primerané k vzniknutému poškodeniu. Zhodne znalci v znaleckých posudkoch uviedli, že jazva po operácii v ľavej sedacej oblasti spolu s poklesom kože v mieste jazvy sa ďalej meniť nebude, a žalobkyňa žiadnu liečbu z toho titulu nevyžaduje. Vzhľadom na uvedené, nie sú tu zo strany súdu podmienky na mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť, tak ako to žiadala žalobkyňa žalobou.

20. Súd mal tiež za to, že nárok žalobkyne na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia až o 118,52 násobné zvýšenie je neopodstatnený. Nebolo preukázané, že by sa žalobkyňa pred poškodením zdravia aktívne venovala akýmkoľvek činnostiam či už športovým, spoločenským alebo iným, pričom čiastočné obmedzenie je zohľadnené v ohodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobkyňa sa venovala len rekreačným aktivitám, nie však aktívne a jednalo sa o bežné aktivity - výlety do prírody, posedenia s priateľmi tak, ako sú obvyklé a štandardné. Ak žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že pred zákrokom mala priateľa, pričom sa ich vzťah nevyvinul z dôvodu jej zdravotných komplikácií, tak toto tvrdenie zostalo v rovine nepodložených tvrdení. Takisto v konaní zostala sporná skutočnosť, či psychické problémy žalobkyne sú v priamej príčinnej súvislosti s jej poškodením zdravia zo dňa 11.12.2003. Žalobkyňa neprodukovala v spore jediný dôkaz o návšteve psychiatrickej ambulancie, a v rozpore so skutočnosťami uvádzanými v žalobe a svojich vyjadreniach, pri vyšetrení znalcom znaleckej organizácie forensic.sk dňa 2.5.2016 uviedla, že psychiatrickú pomoc vyhľadala prvýkrát v období rozvodu. Psychiatra vyhľadáva nepravidelne, uviedla, že to bolo v roku 2006 resp. v roku 2007, ku O.. P. chodí od roku 2008, dlho tam nebola, bola u nej až v roku 2010, a potom možno v roku 2011, a naposledy bola v roku 2015. Súčasťou znaleckého posudku č. 1/2010 znalca MUDr. V. S., K.. zo dňa 18.2.2010 sú fotokópie psychiatrického vyšetrenia žalobkyne zo dňa 5.12.2000 s následnými kontrolami. Zo záverov psychiatrického vyšetrenia zo dňa 5.12.2000 vyplýva, že žalobkyni bola stanovená diagnóza depresívna porucha v dlhodobej záťaž. Navyiac žalobkyňa pri kontrolnom psychiatrickom vyšetrení dňa 12.12.2000 uviedla, že sa cíti subjektívne aj po nasadených liekoch zle, zle sa jej dýcha, niekedy má až strach zo smrti, nechutí jej jesť. Je úzkostná, má pocit, že sa jej niečo stane. Rovnako zostalo v konaní sporné, či neurologické problémy žalobkyne sú v príčinnej súvislosti s jej poškodením zdravia zo dňa 11.12.2003. Je zrejmé, že pred touto udalosťou bola liečená pre neurologické problémy, a práve z týchto dôvodov bola odporúčaná neurológom hospitalizácia na internom oddelení právnej predchodkyne žalovanej za účelom komplexného vyšetrenia žalobkyne. V spore súdom ustanovení znalci S.. V. S., K.. M. S.. A. Y. mali k dispozícii fotokópie vyšetrení na neurologickej ambulancii, pričom v znaleckom posudku neuvádzali príčinnú súvislosť neurologických problémov žalobkyne s poškodením zdravia, ktoré utrpela dňa 11.12.2003. Ak žalobkyňa uviedla v spore, že následkom poškodenia zdravia právnou predchodkyňou žalovanej, došlo u nej aj k problémom v intímnej sfére, tak súd v tejto súvislosti musí upozorniť na tú skutočnosť, že žalobkyňa pred znalcom znaleckej organizácie forensic.sk dňa 2.5.2016 uviedla, že jej intímny život absentuje úplne, nie však kvôli zdravotnému stavu, predovšetkým kvôli rozvodu. Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie forensic.sk tiež vyplynulo, že popri invalidnom dôchodku si žalobkyňa v roku 2010 spravila živnosť a robí „developera“, ale to vtedy, ak je projekt. Má na starosti zmluvy, mandátne zmluvy s dodávateľmi.

Robí aj kontrolu faktúr. Posledné dva a pol roka tieto veci robila intenzívne, v súčasnosti to ustalo, avšak opätovne sa chystá projekt.

21. Podľa súdu prvej inštancie po vykonaní zákroku a následných lekárskeho postupoch sa kvalita života žalobkyne mierne zhoršila, a teda mierne sťaženie jej spoločenského života a uplatnenia v niektorých smeroch je evidentné. Prihliadol aj na to, že žalobkyňa nepokračovala v magisterskom štúdiu na právnickej fakulte práve zo zdravotných dôvodov. Na druhej strane je bral zreteľ aj na to, že žalobkyňa začala štúdiom na vysokej škole v akademickom roku 2003/2004 vo veku 45 rokov, a je teda v hypotetickej rovine, či by jej ukončené vysokoškolské vzdelanie zlepšilo pracovné vyhliadky na trhu práce. V dôsledku zníženej citlivosti postihnutej dolnej končatiny, jej hybnosti a poklesu sily v nej je žalobkyňa postihnutá aj vo svojom osobnom živote pri výkone niektorých domácich prác, ako to bližšie ozrejmla vo svojich výpovediach. Nezanedbateľnou je aj estetická stránka poškodenia jej zdravia. Existencia rozsiahlej jazvy jej komplikuje výber vhodného oblečenia, nakoľko si jazvu musí zakrývať, zo šatníka vyradila sukne a tiež je jej nepríjemné vyzliecť sa do plaviek, a preto na kúpalisku resp. pri jazerách sedí na deke oblečená. Z jej výpovede taktiež vyplynulo, že ukončila pracovný pomer na Magistráte mesta Košice z dôvodu, že charakter vykonávaného zamestnania (obhliadky nehnuteľností, cestovanie) jej neumožňoval byť naďalej zamestnanou na pracovnej pozícii, ktorú v tom čase vykonávala.

22. Súd uzavrel, že v danom prípade považoval 6 násobné zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia za postačujúce a primerané všetkým okolnostiam významným pre posúdenie danej veci zohľadniac konkrétne nepriaznivé dôsledky poškodenia zdravia, ktoré sa prejavili komplikáciami vyššie uvedenými v jej osobnom a pracovnom živote. V konaní podľa súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že by tu boli výnimočné dôvody hodné mimoriadneho zreteľa, umožňujúce priznať vyššie ako 6 násobné odškodnenie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobkyňu priznal titulom bolestného /206,25 bodov x 60,- Sk, t.j. 12.375,- Sk/ sumu 410,78 Eur a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia /225 bodov x 60,- Sk, t.j. 13.500,- Sk / 448,12 Eur x 6, teda sumu 2.688,72 Eur. V prevyšujúcej časti nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví zamietol.

24. Žalobkyňa si v príčinnej súvislosti so vznikom škody na zdraví si uplatnila aj inú majetkovú škodu, spočívajúcu v strate na zárobku za dobu pracovnej neschopnosti vo výške 11 636,- Sk (386,25 Eur) a náklady liečenia vo výške 6.069,- Sk (201,45 Eur), náklady na poštovné - žiadosť o doklad skúšok v sume 27,- Sk (0,9 Eur). Žalobkyňa predložila špecifikáciu účelných nákladov spojených s liečením tak, že dňa 12.12 uhradila poplatok - LVN, kožné, 20,- Sk, dňa 12.12 uhradila Dithiaden, Belogent, Hirudoid vo výške 196,50 Sk, dňa 29.12 uhradila poplatok - LVN, chirurgia vo výške 20,- Sk, dňa 30.12. uhradila Augmentin, Tramal vo výške 263,- Sk, dňa 1.1. uhradila S.. I. sumu 20,- Sk, dňa 3.1. uhradila poplatok KÚCH vo výške 20,- Sk, dňa 5.1. uhradila Amoksiklav , Ansilan vo výške 161,- Sk, dňa 20.1. uhradila Traumeel S - na odporúčanie lekára vo výške 199,-Sk, dňa 20.1 uhradila Megacéčko - na lepšie hojenie rany vo výške 250,- Sk, dňa 20.1 uhradila nemocnici poplatok za pobyt vo výške 700,- Sk, dňa 20.1 uhradila vitamín E vo výške 120, Sk, dňa 20.1 uhradila Imunoglukán na podporu imunity vo výške 170,- Sk, dňa 6.2 uhradila Ansilan vo výške 223,- Sk, dňa 9.2. uhradila poplatok LVN kožné 20,- Sk, dňa 12.2. uhradila poplatok - LVN neurológia 20,- Sk, dňa 12.2. uhradila Dorsiflex vo výške 39,50,- Sk, dňa 25.2. uhradila Hypnogen, Ludiomil, Diazepam vo výške 185,50,- Sk, dňa 8.3. uhradila Ludiomil vo výške 117,- Sk, dňa 31.3. uhradila Ludiomil vo výške 40,- Sk, dňa 22.4. uhradila Algifen vo výške 40,- Sk, dňa 22.4. uhradila Hirudoid, Algifen vo výške 299,50 Sk, dňa 29.4 uhradila Ludiomil vo výške 191,- Sk, dňa 10.5 uhradila Voltaren vo výške 51,-Sk, dňa 20.8 uhradila Yellon vo výške 47,- Sk, dňa 25.8 uhradila S.. G. v súvislosti s rehabilitáciou sumu 20,-Sk, dňa 25.8. uhradila Lioton, Yellon vo výške 370,- Sk, dňa 2.9. uhradila Nemocnici Šaca za rehabilitáciu sumu 20,- Sk, dňa 7.9. uhradila Xeragel vo výške 930,50 Sk, dňa 13.9 uhradila Ibalgin, Yellon vo výške 298,- Sk, dňa 26.10 uhradila Novalgín, Fastum gel vo výške 116,50,- Sk, dňa 25.7 uhradila Fastum gel Diclofenac vo výške 300,- Sk, dňa 23.8. uhradila poplatok za bodové ohodnotenie FN LP vo výške 400,- Sk, dňa 26.9 uhradila poplatok za EMG 20,- Sk.

25. Súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 446 Občianskeho zákonníka v znení do 31.7.2014 konštatoval, že pri úprave následkov škody na zdraví, ktoré viedli k práceneschopnosti poškodeného zákon vychádza z toho, že poškodenému patrí náhrada za stratu na zárobku. Do prijatia zákona č. 404/2004 Z.z., ktorým

sa novelizoval Občiansky zákonník sa touto stratou rozumel rozdiel medzi priemerným zárobkom a nemocenským.

26. Žalobkyňa uplatnila tento nárok po dobu trvania práceneschopnosti, ktorú preukázala Dokladom - Hlásením zamestnávateľovi a začiatku dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 9.12.2003 a Hlásením zamestnávateľovi o skončení dočasnej pracovnej neschopnosti dňom 23.12.2003 (čl. 9 spisu), Potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti č. A 745012 - ústavné liečenie so začiatkom dňa 7.1.2004 (čl. 14 spisu) a Potvrdením o skončení dočasnej pracovnej neschopnosti č. A 745012 dňa 6.2.2004 (čl. 15 spisu). Z potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne MESTO Košice, Trieda SNP zo dňa 25.2.2005 vyplynul čistý priemerný zárobok žalobkyne vo výške 15.450,- Sk (512,85 Eur). Za mesiac 12/2003 žalobkyňi vyplatil zamestnávateľ mzdu vo výške 8.357,- Sk (277,40 Eur), pričom jej bolo vyplatené nemocenské v sume 3.255,- Sk (108,05 Eur). Rozdiel tak medzi priemerným zárobkom a nemocenským predstavoval sumu 3.838,- Sk (127,40 Eur). Za mesiac 1/2004 žalobkyňi vyplatil zamestnávateľ mzdu vo výške 7.524,- Sk (249,75 Eur), pričom jej bolo vyplatené nemocenské v sume 3.775,- Sk (125,31 Eur). Rozdiel tak medzi priemerným zárobkom a nemocenským predstavoval sumu 5.935,- Sk (197,- Eur). Za mesiac 2/2004 žalobkyňi vyplatil zamestnávateľ mzdu vo výške 12.121,- Sk (402,34 Eur), pričom jej bolo vyplatené nemocenské v sume 1.466,- Sk (48,66 Eur). Rozdiel tak medzi priemerným zárobkom a nemocenským predstavoval sumu 1.863,- Sk (61,84 Eur). Spolu tak rozdiel predstavoval sumu 11.636,- Sk (386,25 Eur).

27. Uplatnený nárok žalobkyne súd považoval za dôvodný, a preto žalobe v tejto časti súd vyhovel.

28. K uplatneným nákladom spojeným s liečením súd citoval ust. § 449 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka a zdôraznil, že zákon uvádza, že sa nahrádzajú „účelné náklady spojené s liečením“. Vzhľadom na systém zdravotného zabezpečenia pôjde o náklady, ktoré neboli hrazené zo zdravotného poistenia poškodeného. To znamená, že predpokladom úspešného uplatnenia je preukázanie úhrady za náklady skutočne vynaložené na liečenie. Rozsah náhrady zákon nevymedzuje. Súdna prax vykladá pojem účelne vynaložené náklady extenzívnym spôsobom. Zahŕňa sem nielen výdaje vecného charakteru ako sú náklady na doplnky liečby, náklady na zdravotné a rehabilitačné pomôcky (R III/1967), ale aj náklady spojené s tým, že je nutné, vzhľadom na zdravotný stav poškodeného, zaopatriť pomoc tretej osoby, či iné náklady spojené s výkonom niektorých úkonov za účelom obnovenia alebo zlepšenia zdravotného stavu poškodeného (rehabilitácia).

29. Všetky výdavky súvisiace s liečením žalobkyňa v spore preukázala príjmovými pokladničnými dokladmi a bločkami (čl. 22 - 31 spisu), a tieto náklady vo výške 6.069,- Sk (201,45 Eur) žalobkyňi priznal, ako v primeranom rozsahu účelne vynaložené. Súd žalobkyňi nepriznal výdavok na poštovné v sume 27,- Sk (0,9 Eur) za odoslanie žiadosti o odklad skúšok z dôvodu, že tieto výdavky nemajú žiadnu súvislosť s predmetom sporu.

30. Pri rozhodovaní o trovách konania súd aplikoval ust. § 470 ods.1,2 CSP spolu s čl. 4 ods.1,2 CSP a konštatoval, že Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie obdobné ustanoveniu § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy Civilný sporový poriadok už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty (ust. § 142 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku), ale len dve (ust. § 225 ods.1 a ods. 2). Na prvom mieste je zásada úspechu upravená ust. § 255 ods.1 a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

31. V danom prípade si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Súd vyhovel čiastočne žalobe žalobkyne, avšak určenie samotnej výšky plnenia nepochybne bolo závislé na úvahe súdu a tiež výsledkoch znaleckého dokazovania. Za spravodlivé riešenie potom považoval, ak súd žalobkyňi prizná plnú náhradu trov konania, avšak len zo sumy priznanej 3.687,19 Eur (nie zo sumy žalovanej).

32. K uvedenému súd pre úplnosť a len podporne poukázal aj na doterajšiu rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, napr. na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/126/2015 zo dna 1.7.2015, podľa ktorého: „Nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva

vzniká aj vtedy, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.“ Obdobne rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci 2M Cdo 5/2007 dňa 25. marca 2008.

33. Uznesením súdu zo dňa 16.3.2010 vydaným pod č.k. 34C/137/2005 - 155 bola znalcovi S.. V. S., K.. za vypracovaný znalecký posudok zo dňa 18.2.201, ktorý je evidovaný v znaleckom denníku č.1 pod poradovým číslom 1/2010 priznaná znalecká odmena v sume 499,60 Eur, ktorá bola poskytnutá z finančných prostriedkov štátu. Uznesením súdu vydaným pod č.k. 34C/137/2005 - 180 dňa 3.3.2011 bolo svedkovi S.. Z. Z. priznané svedočné v sume 84,20 Eur, ktoré bolo vyplatené z finančných prostriedkov štátu. Uznesením zo dňa 25.3.2015 vydaným pod č.k. 34C/137/2005 - 284 bola súdom znalcovi S.. A. Y. za vypracovaný znalecký posudok, ktorý je evidovaný v znaleckom denníku pod poradovým číslom 8/2011 priznaná znalecká odmena v sume 538,04 Eur, ktorá bola poskytnutá z finančných prostriedkov štátu. V prejednávanom prípade tak vznikli štátu trovy v súvislosti s vyplatením znaleckého a svedočného v celkovej výške 1.121,84 Eur.

34. Súd prvej inštancie poukázal na to, že civilný sporový poriadok rovnako vypustil úpravu trov, ktoré vznikli štátu, pričom nezohľadnil trovy vzniknuté v konaniach začatých pred jeho účinnosťou (čo je aj prípad prejednávanej veci). Povinnosťou súdu je preto vysporiadať sa s touto situáciou. Súd tak aplikujúc základné princípy Čl. 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku má za to, že štátu patrí náhrada trov, ktoré mu reálne vznikli (reálne ich vynaložil), v súlade s vtedy platnou procesnou normou (ust. § 148 Občianskeho súdneho poriadku), ktorá mu garantovala nárok na ich náhradu. Garanciu tohto nároku už nový procesný predpis nedáva a štát nemá priestor na uplatnenie si skôr vzniknutých trov. Súd preto dospel k záveru, že je potrebné aplikovať základný princíp uvedený v Čl. 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku a priznať štátu nárok na náhradu vzniknutých trov. Priznanie tohto nároku štátu si súd prvej inštancie volí ako normu, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok tak, že jej výsledkom bude rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít priznávajúcich v doterajšej súdnej praxi štátu nárok na náhradu vynaložených trov konania. Vzhľadom na absenciu úpravy trov konania štátu v procesnej norme, súd aplikoval ust. § 262 ods. 1 a § 259 Civilného sporového poriadku nakoľko štátu vznikli trovy konania v súvislosti so znaleckým dokazovaním.

35. Na náhradu trov konania, ktoré vznikli štátu vo výške Eur zaviazal súd vo výrokovej časti rozsudku žalovanú, pričom sa spravoval rovnakými zásadami a princípmi, ktoré aplikoval pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania úspešnej strane sporu - žalobkyni.

36. S poukazom na ust. § 2 ods. 1 písm. a), ods. 2 prvá veta, § 4 ods. 2 písm. ch), § 18 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov súd konštatoval, že žalobkyňa bola od zaplatenia súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. ch) zákona o súdnych poplatkoch osobne oslobodená, a preto súd zaviazal k povinnosti uhradiť súdny poplatok z podanej žaloby žalovanú vo výške 184,- Eur (5% zo sumy priznanej 3.687,20 Eur).

37. Proti uvedenému rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, a to voči výrokom I., II., IV., V. a VI. (odvolaním teda nebol napadnutý výrok III., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol), a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala, aby odvolací súd v zmysle § 390 písm. b/ CSP vo veci rozhodol tak, že napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 17.1.2020 zmení tak, že žalobu zamietne a žalovanej prizná náhradu trov konania vo výške 100%.

38. Porušenie práva na spravodlivý proces žalovaná vidí v tom, že rozsudok nedáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, pretože v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci a argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie je ako celok nepresvedčivé. Podľa žalovanej z odôvodnenia rozhodnutia nie je dostatočne zrejmé, prečo sa súd tentokrát priklonil k lekárskeму posudku vypracovanému S.. Q. Y. M. S.. Y.. S. (ďalej len Lekársky posudok), a to napriek pokynu

Krajského súdu v Košiciach obsiahnutému v zrušujúcom uznesení (ktorý súdu prvej inštancie uložil vzhľadom na existenciu viacerých znaleckých posudkov vysvetliť svoje úvahy vo vzťahu k stanoveniu výšky bodového hodnotenia, hodnoty bodu). Rovnako z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, prečo súd prvej inštancie na stanovenie príslušnej hodnoty za jeden bod aplikoval vyhlášku č. 32/1965 Zb. a nie zákon č. 437/2004 Z.z. napriek tomu, že odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie po vrátení veci sa vysporiadať s otázkou správnej aplikácie právneho predpisu na daný prípad. Súd prvej inštancie iba konštatoval, že vzhľadom na rozdielne položky uvádzané znalcami vo svojom rozhodnutí nevychádzal len z ich porovnania, ale hodnotil ich v spojení s predloženými lekárskymi správami a priloženou fotodokumentáciou a výpoveďami svedkov, avšak bližšie svoje úvahy nevysvetlil (napriek tomu, že k výslednému bodovému ohodnoteniu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia dospel kombináciou bodového ohodnotenia uvedeného v Lekárskom posudku a znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Forensic.sk (položka č. 243c v rámci bolestného).

39. Ďalej žalovaná vidí rozpory v odôvodnení napádaného rozsudku, keď súd prvej inštancie na jednej strane (v bode 99) poukazuje na to, že v rámci liečebného procesu sa nevyskytli u žalobkyne podľa znaleckých posudkov žiadne mimoriadne okolnosti a bolesti a na druhej strane následne (v bode 101) hovorí o miernom zhoršení kvality života žalobkyne po vykonaní zákroku. Z tohto dôvodu žalobkyňa potom priznáva 6-násobné zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa názoru žalovanej v prípade žalobkyne nejde o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci zvýšenie odškodnenia, kde poukázala na rozhodnutie R 48/2004, v zmysle ktorého dôvody umožňujúce výnimočné zvýšenie odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia treba vyvodzovať predovšetkým z okolností vymedzených v bode 1 ods. 6 zásad pre hodnotenie odškodnenia za bolesť, tvoriacich prílohu vyhlášky č. 32/1965 Zb., najmä ak zvýšenie odškodnenia na dvojnásobok základnej sadzby nepostačuje a primerané zmiernenie ich následkov. Podľa žalovanej sa u žalobkyne nejedná o taký prípad, ktorý by bolo možné označiť za osobitného zreteľa hodný. Odvolateľka zdôraznila, že jediným kritériom, ktoré môže byť zohľadňované pri priznaní zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia je to, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa a podľa žalovanej o takýto prípad nešlo. Odvolateľka napokon má za to, že súd neprihliadol na tú skutočnosť, že k nežiaducim účinkom lieku Almiral došlo aj výrazným pričinením žalobkyne, pretože pokiaľ by táto neodmietala aplikáciu navrhovaného lieku Hydrocortison 100 mg, tak aj v zmysle znaleckého posudku č. 1/2010 je možné, že by sa zápalový proces zastavil (resp. je možné, že by následky poškodenia zdravia boli miernejšie). Súd prvej inštancie vôbec nezvážil aplikáciu § 441 OZ, podľa ktorého, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

40. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu vyjadrila písomne a navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku podľa nej dostatočne odôvodnil, že vzhľadom na rozdielne položky uvádzané znalcami v posudkoch nevychádzal len z ich porovnania, ale v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP ich hodnotil v spojení s predloženými lekárskymi správami a priloženou fotodokumentáciou, ako aj výpoveďami svedkov. Súd tak podľa jej názoru správne zohľadnil aj položku 243c, ktorá vyplývala aj z lekárskeho správ predložených žalobkyňou, výpovede svedkyne S.. D. I. - ošetrojúcej lekárky žalobkyne a zo znaleckého posudku S.. V. S., K.. Zároveň poukázala na to, že lekárske posudky S.. Y. M. S. S. je dôkazom v súlade s ust. § 187 ods. 1, 2 CSP, pričom jeho vierohodnosť nebola v konaní spochybnená. K ďalšej námietke žalovanej týkajúcej sa odôvodnenia použitia vyhlášky č. 32/1965 Zb. žalobkyňa má za to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňuje bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré pojmy Občiansky zákonník nevymedzuje. Tieto otázky sa posudzujú z lekárskeho hľadiska a do 31.7.2004 boli upravené vyhláškou č. 32/1965 Zb., ktorú treba v celom rozsahu na daný prípad aplikovať (ust. § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.). Žalobkyňa nesúhlasí ani s tvrdením žalovanej, že sa nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci zvýšenie odškodnenia, keď z vyhlášky a odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že za prípad hodný mimoriadneho zreteľa možno považovať nezvratné a trvalé poškodenie zdravia. Medzi kritériá, ktoré treba posudzovať pri priznávaní odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia patrí : závažnosť spôsobenej škody na zdraví, teda, či boli poškodené životne dôležité orgány; možnosť vyliečenia alebo eliminácie spôsobenej škody, t.zn., či v dôsledku poškodenia je poškodený obmedzený vo svojom spôsobe života a či je nútený k pravidelným kontrolám lekárov, ďalším operačným zákrokom, či sa v dôsledku poškodenia zdravia stal aspoň do určitej miery závislý na prístrojovom vybavení; prípadne aj miera zavinenia škodcu. Vyhláška dáva súdu možnosť vlastného uváženia a umožňuje

mu tak, aby v každom jednotlivom prípade posúdil aké zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju. Žalobkyňa zdôraznila, že výpočet hľadiska pri určení odškodňovania za sťaženie spoločenského uplatnenia je len demonštratívny a preto nie je vylúčené prihliadať aj k iným hľadáiskám. Súd prvej inštancie v súlade s konštantnou judikatúrou pre poskytnutie primeraného odškodnenia vychádza zásadne z porovnávania aktivít a spôsobu života žalobkyne pred poškodením zdravia a stavom, ktorý u nej nastal v dôsledku poškodenia respektíve z toho aká súčasná kvalita života v porovnaní so životom, ktorý žalobkyňa viedla pred poškodením zdravia. K tvrdeniu odvolateľky o výraznom pričinení žalobkyne na vzniku poškodenia uviedla, že nebola poučená o tom, aké lieky bude počas hospitalizácie užívať a nebola poučená o ich prípadných nežiaducich účinkoch čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania (výsluch svedkov S.. Z. H., S.. Z. Z.).

41. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho prieskumu boli výroky I., II., IV., V. a VI., ktoré svojim odvolaním napadla žalovaná. Predmetom odvolacieho prieskumu nebol výrok III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ktorý nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť.

42. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, teda preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

43. Preskúmaný rozsudok je v odvolaním napadnutých výrokoch I., II., IV., V. a VI. vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

44. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. júna 2021 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22.6.2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

45. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. b/, d/, f/, a h/ CSP. Odvolací súd k jednotlivým dôvodom uvádza nasledovné:

46. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

47. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

48. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

49. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré

vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

50. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

51. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

52. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

53. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

54. Žalovaná v odvolaní argumentuje prevažne skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

55. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza nasledovné:

56. Predmetom konania je odškodnenie bolesti, sťaženia spoločenského uplatnenia a náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s liečením žalobkyne v súvislosti s poškodením zdravia v dôsledku zdravotnej starostlivosti poskytnutej zo strany žalovanej.

57. Odvolacie námietky sa týkajú predpokladov vzniku právneho nároku uplatňovaného žalobkyňou, správnej aplikácie právneho predpisu na daný prípad vo vzťahu k posúdeniu výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a bolesti, nedostatočného vysvetlenia úvah súdu prvej inštancie na základe, ktorých sa priklonil práve k bodovému hodnoteniu uvedenému v lekárskom posudku a nie k bodovému hodnoteniu uvedenému v znaleckých posudkoch predložených v konaní.

58. K odvolacej námietke žalovanej, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočné, odvolací súd uvádza, že aj keď právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, v danom prípade rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí podľa ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno ho považovať za nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil svoje úvahy, na základe ktorých dospel k svojim záverom. V danom prípade tak nedošlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP ako sa domnieval odvolateľ.

59. K tvrdeniam odvolateľky vzťahujúcim sa na predpoklady vzniku právneho nároku uplatňovaného žalobkyňou a tvrdeného pričinenia žalobkyne, odvolací súd poukazuje na to, že sa jedná o námietky a tvrdenia uvádzané v priebehu celého konania (vrátane predchádzajúceho odvolania žalovanej), ku ktorým sa odvolací súd vyjadril už v zrušujúcom uznesení. Odvolací súd nevezhliadol dôvody na zmenu svojho stanoviska, na ktorom zotráva a odkazuje naň.

60. Súd prvej inštancie správne poukázal na absolútnu objektívnu zodpovednosť žalovanej (kde zákon nepripúšťa žiaden liberačný dôvod), pričom vychádzal zo správnej úvahy, že predpokladom nároku žalobkyne je zistenie, že sa u žalobkyne vyvinula nekróza kože a podkožia v príčinnej súvislosti s aplikáciou lieku Almiraal v zdravotníckom zariadení žalovanej s tým, že nie je dôležité, či zákrok bol urobený v tom čase lege artis, ale to, či v dôsledku tohto zákroku došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne. Pri preukazovaní príčinnej súvislosti medzi ochorením žalobkyne a použitím prístroja žalovanej (aplikácie injekcie Almiraal) súd správne vychádzal z výsledkov znaleckého dokazovania a dospel k správneému záveru, že medzi podaním lieku Almiraal a poškodením zdravia žalobkyne je príčinná súvislosť, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje.

61. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožňuje aj s úvahami súdu, ktorými sa vysporiadal s námietkou žalovanej (ktorú opakovane uvádzala aj v odvolaní) o tom, že k nežiaducim účinkom lieku Almiraal malo dôjsť aj príčinou žalobkyne. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že personál žalovanej predpísaným spôsobom nepoučil žalobkyňu o možných nežiaducich účinkoch aplikovaných liekov a o ďalších skutočnostiach tak, ako je to uvedené v odseku 69 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie.

62. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že v napadnutom rozsudku nie sú uvedené dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých je rozhodnutie založené čo sa týka vysporiadania sa s otázkou správnej aplikácie právneho predpisu na daný prípad vo vzťahu k posúdeniu výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a bolesti. Súd prvej inštancie sa jasne vyjadril, že pojmy bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré nevymedzuje Občiansky zákonník a to, v akom rozsahu sa odškodňuje náhrada za tieto ujmy na zdraví, do 31.7.2004 boli upravené vyhláškou č. 32/1965 Z.b. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorú podľa súdu prvej inštancie treba v celom rozsahu na daný prípad aplikovať s odkazom na ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd prvej inštancie sa tu riadil úvahami odvolacieho súdu vyjadrenými v zrušujúcom uznesení (sp. zn. 6Co/72/2018).

63. Zároveň treba poznamenať, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok, a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú kompletizujúcu jednotu. Súd prvej inštancie sa v novom rozhodnutí dôsledne riadil názorom odvolacieho súdu vyjadrením v zrušujúcom uznesení, na ktorom odvolací súd zotrúva.

64. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyjadril jednoznačný názor o potrebe aplikácie ust. § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., Odvolací súd vytkol nesprávny výklad tohto ustanovenia realizovaný súdom prvej inštancie v skoršom rozsudku vychádzajúc z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Sžo/23/2008, ktoré nebolo možné na daný prípad aplikovať v dôsledku odlišných skutkových okolností. Preto pokiaľ v novom rozhodnutí súd prvej inštancie, v zmysle stanoviska odvolacieho súdu, neaplikoval na daný prípad výklad realizovaný v rozhodnutí NS SR sp. zn. 4Sžo/23/2008, nebolo potrebné, aby svoje úvahy vysvetľoval v odôvodnení rozhodnutia.

65. Súd v novom rozhodnutí správne aplikoval ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004, v zmysle ktorého tak ako je vyššie uvedené na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku poškodenia zdravia spôsobeného pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 437/2004 Z.z. (tak ako je to mu aj v tomto prípade) sa vzťahujú skoršie predpisy teda vyhláška č. 32/1965 Z.b. a to v celom rozsahu ako aj na bodové hodnotenie, rozhodnutie o prípadnom zvýšení odškodnenia a aj na stanovenie hodnoty bodu (výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia). Odvolací súd má za to, že zo znenia uvedeného paragrafu vyplýva, že všetky inštitúty upravené zákonom č. 437/2004 Z.z. pri poškodeniach zdravia vzniknutých pred jeho účinnosťou upravuje vyhl. č. 32/1965 Zb., vrátane výšky náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

66. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že v rozhodnutí NS SR sp.zn. 4 Sžo 23/2008 predmetom konania bolo priznanie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z choroby z povolania (zistenej 15.3.1993) v dôsledku nového zhoršenia následkov súvisiacich s chorobou z povolania už za účinnosti zákona č. 437/2004 Z.z. (hodnotenie následkov bolo vykonané novým lekárskeým posudkom zo dňa 24.3.2006). Jednalo sa teda o prípad, kedy choroba z povolania bola zistená v roku 1993, avšak náhrada sa týkala následkov (vzniknutých v príčinnej súvislosti s chorobou z povolania), ktoré boli v dôsledku zhoršovania zdravotného stavu zistené až v roku 2006. Obdobne v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 10 Sžsk 39/2017 sa jednalo o prípad, kedy k poškodeniu zdravia - úrazu, došlo v roku

1981 a predmetom konania bolo bolestné uplatňované v súvislosti s operáciou vykonanou až v období účinnosti zákona č. 437/2004 (posudok o bolestnom bol vypracovaný dňa 7.10.2015). Podobne v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica 16Co 454/2016 bolo predmetom konania bolestné, kde k prvotnému poškodeniu zdravia došlo v roku 2000, avšak uplatňované bolestné sa týkalo operácie (a s ňou spojenej bolesti) vykonanej v roku 2012. Rovnako v rozsudok NS SR 10 Sžso 65/2014 sa týkal choroby z povolania zistenej v roku 1999 a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúcej z nového lekárskeho posudku zo dňa 28.10.2009 v dôsledku ďalších následkov sťažujúcich spoločenské uplatnenie poškodeného zamestnanca.

67. Vo všetkých týchto rozhodnutiach sa teda jedná o prípady, keď k prvotnému poškodeniu zdravia (úrazu, inému poškodeniu alebo k zisteniu choroby z povolania) došlo v čase účinnosti vyhlášky č. 32/1965 Zb., avšak predmetom konania bol nárok uplatnený v dôsledku zhoršenia sťaženia spoločenského uplatnenia, alebo v dôsledku novej bolesti, t.j. v dôsledku nových skutočností, ktoré nastali až v čase účinnosti zákona č. 437/2004 Z.z.. Preto je namieste (a je jednoznačne spravodlivé) vykonávať výklad, v zmysle ktorého, je potrebné výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia alebo výšku bolestného posudzovať aplikovaním ustanovení zákona č. 457/2004 Z.z. (teda nie je možné aplikovať pri stanovení hodnoty bodu právny predpis, ktorý platil v čase úrazu alebo iného poškodenia zdravia, resp. zistenia choroby z povolania, t.j. vyhlášku č. 32/1965 Zb.).

68. Ak však súd rozhoduje o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia v dôsledku poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti zák.č. 437/2004 Z.z. a nejedná sa o zhoršenie sťaženia spoločenského uplatnenia alebo o (novú) bolesť, ku ktorej došlo v dôsledku nových skutočností, ktoré nastali až v čase účinnosti zákona č. 437/2004 Z.z., podľa odvolacieho súdu nie je možné použitie zák. č. 437/2004 Z.z. ani na stanovenie hodnoty bodu. V takom prípade je na mieste aplikovať v celom rozsahu iba vyhlášku č. 32/1965 Zb (t.j. vrátane ust § 7 ods.1 vyhl. č. 32/1965 Zb na stanovenie príslušnej hodnoty za 1 bod). V preskúmvanej veci k poškodeniu zdravia došlo 11.12.2003 a predmetom konania je nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúce z tohto poškodenia zdravia.

69. Ako nedôvodnú odvolací súd označil aj námietku týkajúcu sa nedostatočného vysvetlenia úvah súdu prvej inštancie na základe, ktorých sa priklonil práve k bodovému hodnoteniu uvedenému v lekárskom posudku a nie k bodovému hodnoteniu uvedenému v znaleckých posudkoch predložených v konaní. Súd prvej inštancie jasne vysvetli z čoho vychádza pri stanovení bodového hodnotenia, keď vzhľadom na rozdielne položky uvádzané znalcami vo svojom rozhodnutí nevychádzal len z ich porovnania, ale hodnotil ich v spojení s predloženými lekárskejšími správami, fotodokumentáciou a výpoveďami svedkov.

70. Z odôvodnenia rozhodnutia v odseku 94 (v nadväznosti na ods. 92, 93) jasne vyplýva, že súd prvej inštancie pri ustálení bodového hodnotenia bolestného vychádzal zo zhodne uvádzanej položky 239 prvotné operačné ošetrenie rany, ktorú lekárskejší posudok aj znalecké posudky zhodne hodnotili počtom bodov 52,5 (35 bodov zvýšených o 17,5 bodu). U druhej položky 239 (operácia dňa 14.1.2004 z jednotlivých znaleckých posudkov a lekárskeho posudku vyplýva zhoda v ustálení bodov 26,25 a zvýšení o jednu polovicu (rozdiel je iba nepatrný v uvedení počtu bodov na pripadajúcich na zvýšenie o jednu polovicu, kde rozdiel 13,125 body vyplývajúce zo znaleckých posudkov a 17,5 vyplývajúce z lekárskeho posudku, ktorý rozdiel zrejme ušiel pozornosti súdu prvej inštancie). Súd prvej inštancie tu vychádzal z lekárskeho posudku. Súd prvej inštancie potom dôsledne vysvetlil na základe akých úvah dospel k záveru o potrebe zaradenia položky 243 C s počtom bodov 110, ktorú uvádzala znalecká organizácia Forensic.sk vo svojom posudku do celkového bodového hodnotenia bolestného. Odkázal pritom na vykonané dokazovanie a to lekárske správy predložené žalobkyňou, výpovede svedkyne S.. D. I. ošetrujúcej lekárky žalobkyne ako aj znalecký posudok S.. V. S.. Odvolací súd sa s týmito úvahami plne stotožňuje a zaradenie tejto položky považuje za správne.

71. Aj keď odvolací súd dáva za pravdu žalovanej, že súd prvej inštancie nezdôvodnil nezaradenie položky 238 s počtom bodov 15 zvýšených o 7,5 bodu, t.j. celkovo 22,5 bodov, ktorú zaradil do znaleckého posudku iba znalec S.. Y., avšak je potrebné zdôrazniť, že nezaradenie tejto položky je ku prospechu odvolateľky (žalovanej) a naopak je na škodu žalobkyne, ktorá sa však proti rozsudku neodvolala a teda túto chybu nenamietala.

72. Podobne, čo sa týka odôvodnenia úvah, na základe ktorých dospel súd prvej inštancie k stanoveniu bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, odvolací súd nepovažuje odvolacie námietky za dôvodné, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie pri stanovení bodového hodnotenia vychádzal zo zhodných záverov znalcov a lekárov vypracujúcich lekárske posudky, keď zaradil položku 254 s počtom bodov 150, ktorú takto zaradili všetci znalci aj lekárske posudky a položku 426a s počtom bodov 25, ktorú zaradili takýmto spôsobom všetci znalci a lekárske posudky ju obsahoval tiež.

73. Je pravdou, že súd prvej inštancie osobitne nezdôvodnil zaradenie položky 431c s počtom bodov 50, keloidná jazva v ľavej sedacej oblasti, ktorá bola zaradená do bodového hodnotenia iba v znaleckom posudku znaleckej organizácie Forensic.sk, avšak z obsahu odôvodnenia ako celku (vzhľadom na vysvetlenie súdu prvej inštancie, že znalecké posudky hodnotil aj v spojení s predloženými lekárskými správami, fotodokumentáciou a výpoveďami svedkov) je zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal z výpovede svedkyne S. D. I., ošetrojúcej všeobecnej lekárky žalobkyne (výpoveď dňa 9.10.2017), z ktorej vyplynulo, že po poškodení svalov a v dôsledku chýbajúcich štruktúr je na danom mieste jazva, ktorá je síce zhojená, ale je tam poškodenie svalovej štruktúry a postihnutá dolná končatina je výrazne slabšia, je tam poškodený nerv z pevného sadla, z čoho nastávajú pády. Odvolací súd tak považuje za správne aj zaradenie tejto položky.

74. Pokiaľ súd prvej inštancie nezdôvodnil nezaradenie položky 252 (zaradenej iba znaleckým posudkom znaleckej organizácie Forensic.sk) tú opäť odvolací súd zdôrazňuje, že uvedená skutočnosť je pre odvolateľku výhodná a naopak je v neprospech žalobkyne, ktorá však nepodalala odvolanie a túto skutočnosť nenamietala.

75. Nebolo možné akceptovať ani tvrdenia odvolateľky o rozporoch v odôvodnení rozhodnutia (bod 99 oproti bodom 100, 101). V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dve samostatné zložky náhrady škody na zdraví a vyhláška č. 32/1965 Zb. zvlášť upravuje podmienky, za ktorých sa poskytuje odškodnenie za bolesť a zvlášť podmienky pre odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia (ako zásady pre hodnotenia oboch druhov odškodnenia, ktoré sú stanovené osobitne). Kým odškodnenie za bolesť sa poskytuje za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, jeho liečením, odstraňovaním jeho následkov a sťažením zdravotnej pohody (pričom tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie odškodnenie za bolesť patrí za vytrpenú bolesť, nie za bolesť budúcu), sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje vtedy, ak má ujma na zdraví preukázateľne trvalé a výrazne nepriaznivé dôsledky na životné úkony poškodeného, na uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb, teda vylúčenia alebo obmedzenia jeho účasti na osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom, športovom živote.

76. S poukazom na vyššie uvedené je potrebné zdôrazniť, že v ods. 99 súd prvej inštancie konštatoval svoje závery vzťahujúce sa na posúdenie splnenia podmienok na mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť, kde dospel k záveru, že v rámci liečebného procesu sa nevyskytujú žalobkyne žiadne mimoriadne okolnosti a bolesti, ktoré žalobkyňa prežívala, boli primerané k vzniknutému poškodeniu, čo vyplynulo aj zo znaleckých posudkov. Oproti tomu v ods. 100, 101, 102 súd prvej inštancie vyjadril svoje závery vzťahujúce sa na posúdenie uplatneného nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, kde najprv vysvetlil úvahy, ktorými sa riadil vo vzťahu k žalobkyňou navrhovanému 118,52 násobnému zvýšeniu, ktoré nepovažoval v takomto rozsahu za opodstatnené. Následne ozrejmil súd prvej inštancie ako dospel k záveru o potrebe určitého zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (iba ho nepovažoval za dôvodné žalobkyňou uplatnenej výšky), konkrétne 6 násobného zvýšenia, a to vzhľadom na mierne zhoršenie kvality života žalobkyne (mierne sťaženie jej spoločenského života a uplatnenia v niektorých smeroch), ktoré považoval za evidentné. Tieto úvahy sú potom uvedené v ods. 101.

77. Odvolací súd sa s dôvodmi a úvahami súdu prvej inštancie plne stotožňuje a 6-násobné zvýšenie považuje za primerané s tým, že boli splnené podmienky na takéto zvýšenie v zmysle vyhl. č. 32/1965 Zb. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje napadnutý výrok I. za vecne správny.

78. Napriek tomu, že žalovaná odvolaním napadla aj výrok II., V. a VI. v odvolaní sa nenachádzajú žiadne dôvody, ktoré by sa vzťahovali na nesprávnosť týchto výrokov, preto nemohli byť preskúmané odvolacím súdom a odvolací súd považuje za vecne správny aj výrok II. o povinnosti žalovanej zaplatiť

žalobkyni sumu 587,70 € titulom náhrady inej škody. Výrok V. o trovách štátu, výrok VI. o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok zo žaloby a výrok IV. o trovách konania odvolací súd preskúmaval len ako výroky závislé od výrokov I. a II. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie správne (a v súlade s ustálenou súdnou praxou) priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania, avšak len zo sumy priznanej rozsudkom.

79. Predchádzajúca právna úprava v ustanovení § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku upravovala, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, mohol mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

80. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 nemá ustanovenie obdobné ustanoveniu § 142 ods. 3 O.s.p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k § 142 ods. 2 O.s.p.. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty (§ 142 ods. 1,2,3 O.s.p.), ale len dve (§ 255 ods. 1,2 CSP).

81. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

82. Podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

83. Zásada úspechu vo veci sa vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

84. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba riešiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté. Otázka výšky náhrady škody je potom druhoradá a nadväzujúca.

85. V prejednávanom spore rozsah úspechu žalobcov závisel od znaleckého posudku (bodové ohodnotenie) aj od úvahy súdu (zvýšenie náhrady).

86. Prvoinštančný súd preto v posudzovanej veci správne ustálil, že žalobkyňa bola plne procesne úspešná, čo do základu. Z uvedeného dôvodu boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre použitie ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie preto správne priznal žalobkyni nárok na plnú náhradu trov konania (avšak výlučne iba z prisúdených súm) a to vychádzajúc z interpretácie pojmu „úspech vo veci“, keďže úspech vo veci skúmal (ako bolo uvedené vyššie), čo do právneho základu, a nie čo do výšky priznaného nároku.

87. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol plne úspešnej žalobkyni, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

88. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).